

някогашибко свърталище на четата на Добри войвода. В нея е станало първото сражение на четата на Стоил войвода по време на Априлското въстание. Около Нейково се гушат няколко хайдушки местности: изворът Харамията, Руен кладенец, Песи дол. Малко по на изток се забелязва бисерът на възрожденската архитектура — китна Жеравна, дала също своя дан в хайдушкото движение. Над нея изправя широко рамо Разбойна. Прочути са хайдушките извори в подножието ѝ. На Разбойна е трябвало да се съберат въстанниците от околните села при четата на Стоил войвода и да нападнат Котел. Снежната буря и предателството попречват на изпълнението на плана.

На югоизток от Българка са сгущени няколко стръмни дюла. Един от тях — Гюнгьормез е също хайдушко огнище и свърталище на Стоил войвода.

От Българка се спушчаме към Даулите. Името е останало от някогашните дервентджии, които с биене на тъпани (даули) са предупреждавали властите. Бързината на хайдушките действия са им помогали да се изплъзват от преследване.

Напускаме Даулите, на които днес има построена нова хижа и вървим по стария път, свързващ Сливен с Елена и Търново. Пътят е бил място на чести хайдушки засади. Изворите Плужината, Давидова река, Кална усоя са били харамийски места. Кална усоя е свързана с името на Георги Трънкин. През 1860 г. дружината му прави засада на пътя, но е застигната от потеря. В станалото сражение войводата е улучен и погребан на самото място от верната си дружина. Времето е заличило хайдушкия гроб. Радостно е, че това място предстои да бъдеувековечено, за да могат минаващите оттук да се поклонят пред лобното място на смелия учител на Панайот Хитов, Хаджи Димитър и Стоян Папазов.

По пътя достигаме Вратника (Демир Капия). Околните букаци помнят не едно хайдушко нападение. Наоколо са станали и последните сражения на четата на Стоил войвода през 1876 г. Близкият връх е също свързан с народните захариници и носи името Хайдут тепе.

Прощаваме се с Източна Стара планина и навлизаме в дебрите на Централния Балкан. Само на 4 км от Вратника се е сгущила прославената Агликина поляна. Според ня-